

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

796:725.85

Szerző: .....
 Cím: *Rombadőlés fenyegeti a Pannonia klubházát*
 Forrás: *Magyarország*

Hely

Idő

"1924"

Személy

Helyszám

Rombadőlés fenyegeti a Pannonia klubházát

A klubigazgató bizik benne, hogy az illetékes körök nem hagyják elpusztulni a sok dicsőséget szerzett magyar sport-társaság hajlékát

(A Magyarország tudósítójától.) A háború utáni időkben, amikor Magyarország úgyszólván teljesen elszigetelten maradt, a sport volt az, amely legelőször kezdte egyengetni a kibékülés és a megértés útját a nemzetek között. Csapataink egymásután rándultak ki külföldre, ahol különösen evezőseink, birkozóink, vívóink és futballistáink értek el komoly sikereket. Ki ne emlékezne még arra, mikor két évvel ezelőtt Barcelonában a Pannonia Evezős Club apolo izmos legénye győzelmesen lobogtatta meg a piros-fehér-zöld színeket, ki ne emlékezne még arra, mikor a címői tavon negyvenötezer néző tapsviharáttól kísérve egy rosszul sikerült start után ezer métereken végig együtt egy vonalban törtetett előre Hollandia és Svájc csapatával a magyar legénység. Európa kezdte emlegetni a magyarok nevét, egymásután kapták a meghívásokat és ahol megjelentek, mindenütt sikert arattak már, ahogyan ezt a körülmények megengedték.

Ez a Pannonia Evezős Club, melynek nyolcаса évtizedek óta világhírré dicsekedhetik, manapság, sajnos, odajutott, hogyha illetékesek s a társadalom idejekorán nem sietnek segítségére, kénytelen lesz lemondani arról, hogy önfeláldozó és nemes munkáját tovább folytathassa. Van a Pannonoknak a Császárfürdő előtt egy kis klubházuk. Ez a klubház, amelyet 1898-ban — tehát 25 év előtt — építettek, ma odajutott, hogy rombadőlés fenyegeti. A hivatalos szakértői vélemény szerint már

életveszélyes a tartózkodás a klubházban,

annyira megrongálódtak alapzatai és falai. Az emeletes favázas szerkezetű épület talpgerendái és az ezeken álló faoszlopok a nedves talajban teljesen elkorhadtak, úgyhogy a klubházban való tartózkodás már életveszélyes, s amíg ezeket ki nem eszerélik, addig az épületben való tartózkodás katasztrofális szerencsétlenség történhet. Az emeletes épület fagerendái egészen behorpadtak. A társalgó mennyezete például 15 cm-es hajlítást mutat, meggömbültek a gerendák, nagy repedések keletkeztek a falakon, úgyhogy ma például egy ember lábával erős nyomást gyakorol az emeleti szobák padlójára, az egész épület meg-ing.

4. 4. 4.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Amikor a Pannonok észrevették klubházuk pusztulását, rögtön hozzáláttak, hogy valamilyen úton-módon elkerüljék a veszedelmet. Szakértőket és munkásokat hívtak és ekkor eléjük toronyosult egy szinte áttörhetetlen akadály: a pénz. Az épület újjáalakítása hozzávetőleges számítások szerint 30-40 millióba kerül. Honnan vegyék ezt a pénzt a Pannonok, amikor a befolyt tagdíjak összege a klub alkalmazottjának fizetésére is alig elég? Honnan szerezzenek ennyi pénzt, amikor állami és társadalmi támogatás nélkül úgyszólván minden külföldi kitándulásukat a saját zsebükből fedeziék a jobbára a középosztályhoz tartozó emberek, akiknek javalkalmazása megelhetésüket is alig biztosítja? Minden pénzüket feláldozták a sport céljaira, klubházukat nem gondolhatták megfelelő módon.

A klub tagjaiban most is meg van az átlózatlanság, azonban a pénz ismét másra kell, hiszen arról van szó, hogy az idén újra meg fognak felenni idegen vizeken, hogy küzdjenek Európa elsőségéért. Amszterdami és Svájcba kaptak meghívást a Pannonok, azonkívül számítanak arra is, hogy közöttük néhányan szerepelni fognak a párisi olimpián. Az amszterdami és svájci úthoz megint csak pénz kell, mert hiszen a külföldön való sikeres szereplés kőrisi fontosságú.

A Pannon-evezősök már február 16-án künn voltak a Duna vizén és úszó jégdarabok között kezdtek meg előkészületeiket az idei küzdelmekre. Így a szorgalmas munka közben a klubház, amely végre is ott-hona ennek a lelkes esopotornak, dűledezett, roskadozott és ma már az a helyzet, hogy ha sürgősen nem fejezik be a javítási munkálatokat, menthetetlenül romba dől.

Munkatársunk künn járt a helyszínén és beszélgetett Harmath István klubigazgatóval, aki az ügyben a következőket mondotta:

— Klubházunk megmentéséhez most már sürgősen hozzá kellett látnunk. Hogy honnan vesszük a pénzt, azt igazán nem tudom. Remélem, hogy egyes nagyobb vagyonnal rendelkező alapító tagjaink, akikkel nincs alkalmunk sokszor érintkezni, értesülni fognak arról, hogy milyen veszedelem fenyegeti a Pannonokat s reméljük, hogy az illetékes hatóságok is méltányolni fogják eddigi munkánkat és segítségünkre sietnek, mert mi tovább akarunk dolgozni a sportért, hiszen csak most kezdődik talajdonképpen a mi küzdelmünk. Kiváló amatőr evezőstrenerünk, Kirchnopf Ferenc, bár felhagyott az evezéssel, újra az élünkre állott és most az ő keze alatt és vezetésével akarunk dolgozni a multban annyit klubházunkra, hiszen a sport fejlesztése emésztette fel minden pénzünket, még a legsajátabb sajátunkat is. Ezért reméljük, hogy azok, akik tehetik, méltányolni fogják súlyos helyzetünket.

A Pannonok Klubházától alig pár méternyire a Duna vize, az áradás már úgyszólván a lépcső előtt van, három munkás dolgozik, hogy kiteserelje a korhadt gerendákat és alapzatokat, közben a Pannon-íjak Darnay vezetésével szorgalmasan treniroznak. Ott a romokból igyekeznek újat alkotni, itt a meglévő energiákat, erőket fejlesztik: hisszük, hogy ez a munka nem fog abbamaradni amialt a harminc-negyvenmillió korona miatt, amit a Pannonok nem tudnak előteremteni.